

Lovforslag nr. L 8. Fremsat den 5. oktober 2000 af miljø- og energiministeren (Svend Auken)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om vandforsyning m.v.¹⁾

(Gennemførelse af drikkevandsdirektivet m.v.)

§ 1

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 130 af 26. februar 1999, som ændret ved § 10 i lov nr. 355 af 2. juni 1999 og lov nr. 374 af 2. juni 1999, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, nr. 3, ændres »« til: », og«.
2. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 4:
»4) kvalitetskrav til drikkevand til beskyttelse af menneskers sundhed.«.
3. I § 55 indsættes som stk. 8:
»Stk. 8. Miljø- og energiministeren fastsætter regler om, at et vandforsyningsanlæg skal offentliggøre information om det leverede vands kvalitet. Ministeren fastsætter regler om, hvilke oplysninger der som minimum skal offentliggøres samt formen og hyppigheden herfor.«.
4. I § 60, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.:
»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at der skal ske indberetning af nærmere fastsatte oplysninger. Ministeren kan fastsætte regler om, hvem der skal indberette, herunder form og frister for indberetningen.«.
5. § 61 ophæves.
6. § 62 affattes således:
»§ 62. Opfylder vandet i et vandforsyningssystem ikke de kvalitetskrav, der er fastsat i loven eller regler udstedt i medfør af loven, kan kom-

munalbestyrelsen give påbud om, at anlægget skal ophøre midlertidigt eller for bestandigt, eller om andre foranstaltninger, herunder at forbrugerne skal træffe sikkerhedsforanstaltninger. Tilsvarende gælder, hvis vandet bedømmes at være sundhedsfarligt, eller hvis der efter kommunalbestyrelsens skøn er nærliggende fare for, at vandet i et vandforsyningssystem kan blive sundhedsfarligt. Endvidere kan kommunalbestyrelsen påbyde, at der skal gives information eller underretning til forbrugerne, jf. stk. 6 og 7, herunder om måden herfor.

Stk. 2. Opfylder vandet i et alment vandforsyningsanlæg ikke de kvalitetskrav, der er fastsat i loven eller regler udstedt i medfør af loven, drager kommunalbestyrelsen omsorg for, at årsagen hertil påvises, og sørger for, at der hurtigst muligt træffes udbedrende foranstaltninger til genoprettelse af drikkevandets kvalitet, herunder ved at give påbud efter stk. 1. Det samme gælder ikke-almene vandforsyningsanlæg, som leverer mere end 3000 m³ vand årligt, samt vandforsyningssystemer, hvor vandet leveres som led i en offentlig eller kommerciel aktivitet.

Stk. 3. Bedømmes vandet i et vandforsyningsanlæg eller vandforsyningssystem, som er omfattet af stk. 2, at være sundhedsfarligt, eller er der efter kommunalbestyrelsens skøn nærliggende fare for, at vandet kan blive sundhedsfarligt, skal kommunalbestyrelsen uden unødigt ophold give påbud om, hvilke foranstaltninger efter stk. 1, der skal træffes til imødegåelse heraf.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv nr. 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand, EF-Tidende, L 330/32 af 5. december 1998.

Stk. 4. Bedømmes vandet i et vandforsyningsanlæg eller vandforsyningssystem, som ikke er omfattet af stk. 2, at være sundhedsfarligt, skal kommunalbestyrelsen beslutte, om der bør træffes foranstaltninger efter stk. 1.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelse af, om vandet er sundhedsfarligt, skal ske efter drøftelse med embedslægeinstitutionen.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen sikrer, at vandforsyningssystemets forbrugere informeres om forhold omfattet af stk. 2, herunder oplyses om eventuelle foranstaltninger, den enkelte forbruger bør træffe, medmindre kommunalbestyrelsen finder, at overskridelsen af kvalitetskravene er ubetydelig.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen sikrer, at vandforsyningssystemets forbrugere straks underrettes om forhold omfattet af stk. 3 eller 4, herunder oplyses om foranstaltninger den enkelte forbruger bør træffe.

Stk. 8. Hvis vandet i et vandforsyningssystem, der forsyner fødevarer virksomheder og de primærproducenter med hvilke, der føres tilsyn efter loven, ikke opfylder de fastsatte kvalitetskrav, skal kommunalbestyrelsen underrette den pågældende statslige fødevareregion om de foranstaltninger, der er iværksat i medfør af denne paragraf.

Stk. 9. I forbindelse med behandlingen af sager, der i øvrigt skal afgøres af amtsrådet, kan amtsrådet overtage kommunalbestyrelsens ad-

gang til at give påbud efter stk. 1, samt forpligtelserne efter stk. 2-8.«.

7. I § 69, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Ministerens kan endvidere fastsætte regler om, at oplysninger som nævnt i stk. 1, skal indberettes i en nærmere bestemt form.«.

8. I § 69, stk. 3, ændres »amtsråd, Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse og Miljøstyrelsen.« til: »amtsråd og Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse.«.

9. I § 69 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Ministerens kan endvidere fastsætte regler om, at der skal ske indberetning af data, som ved grundvandsundersøgelser, jf. stk. 3, er opsamlet på elektronisk form, herunder regler om form og frister for indberetningen.«.

10. Efter § 71 indsættes i kapitel 11:

»§ 71 a. Kommunalbestyrelsen kan overføre den kompetence, der er tillagt kommunalbestyrelsen efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, til et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse.«.

11. § 88 ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 25. december 2000.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund

Formålet med lovforslaget er først og fremmest at sikre den nødvendige lovhjemmel til administrativt at kunne gennemføre Rådets direktiv 98/83/EF om kvaliteten af drikkevand (EF-Tidende L 330 af 5. december 1998) - herefter benævnt det nye drikkevandsdirektiv. Direktivet afløser det gældende direktiv om kvaliteten af drikkevand (Rådets direktiv 80/778/EØF, EF-Tidende L 229 af 30. august 1980) og skal være gennemført i dansk lovgivning senest den 25. december 2000.

Det nye drikkevandsdirektiv er et minimumsdirektiv, der fastsætter kvalitets- og sundhedskrav for vand beregnet til drikkevand samt krav om, at de enkelte medlemsstater fastsætter regler om tilsyn og kontrol med drikkevandskvaliteten. I forhold til det nugældende drikkevandsdirektiv 80/778/EØF om kvaliteten af drikkevand er der alene tale om en række justeringer af mere teknisk karakter i form af ændrede og nye grænseværdier for en række kemiske og mikrobiologiske parametre, ligesom det nye drikkevandsdirektiv fastsætter ændrede regler om tilsyn og kontrol. Disse ændringer vil blive gennemført ved en ændring af bekendtgørelse nr. 515 af 29. august 1988 om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

Som noget nyt fastsætter direktivet imidlertid krav om en bedre information om det vand, forbrugeren modtager fra vandforsyningen. Der stilles også krav om, at myndighederne sikrer, at forbrugere bliver tilstrækkeligt informeret i forbindelse med en forringet eller sundhedsfarlig vandkvalitet fra vandforsyningen.

Som for den gældende vandforsyningslov indeholder dette lovforslag regler, der regulerer det drikkevand, der leveres fra vandværk via ledningsnet (herunder tankvogn og tankskib) til forbrugere. Også private brønde og borer er omfattet af forslaget. Vand til brug i levnedsmiddelindustrien er ligeledes omfattet. Vand leveret på flaske er også omfattet af det nye drikkevandsdirektiv, men reguleres af regler fastsat af Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Naturligt

mineralvand og vand, der betragtes som lægemidler, er undtaget fra det nye drikkevandsdirektiv og reguleret af henholdsvis Rådets direktiv 80/777/EØF af 15. juli 1980 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om udvinding og markedsføring af naturligt mineralvand (EF-Tidende L 229 af 30. august 1980) og Rådets direktiv 65/65/EØF af 26. januar 1965 om tilnærmelse af lovgivning om farmaceutiske specialiteter (EF-Tidende L 22 af 9. februar 1965).

2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder de nødvendige bemyndigelser til miljø- og energiministeren til at kunne fastsætte regler til gennemførelse af det nye drikkevandsdirektiv. Direktivet er som nævnt på mange punkter en justering af det nugældende drikkevandsdirektiv, hvorfor fastsættelsen og justeringen af grænseværdier – mikrobiologiske og kemiske parametre til sikring af drikkevandskvaliteten – kan justeres i den allerede gældende bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg (bekendtgørelse nr. 515 af 29. august 1988).

I dette lovforslag fastsættes bemyndigelser til ministeren til at kunne udfærdige krav til vandforsyningerne om at stille de nødvendige ajourførte oplysninger om det leverede vands kvalitet til rådighed for forbrugere.

Der foreslås ligeledes en præcisering af de allerede eksisterende regler om amtsrådenes og kommunalbestyrelsernes indberetningspligt til Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse (GEUS). Dette sker for at skabe ensartethed i form og indhold til brug for den nationale indberetning til EU. Reglen udmøntes ved at stille et fælles edb-system til rådighed for amtskommunerne og kommunerne.

Med lovforslaget foreslås der endvidere præcisering af lovens påbudsbestemmelse, jf. § 62. For det første præciseres, at kommunalbestyrelsen i tilfælde af overskridelser af kvalitetskravene eller sundhedsfare på almene vandværker og andre anlæg m.v., der er omfattet af drikkevandsdirektivet, har pligt til at sørge for, at der træffes foranstaltninger, der skal genoprette

drikkevandets kvalitet. For det andet indføres en pligt for kommunalbestyrelsen til at sikre, at forbrugerne informeres i tilfælde af, at drikkevandskvaliteten ikke er i orden. Der stilles i denne forbindelse forslag om, at kommunalbestyrelsen beslutter i hvilket omfang forbrugeren skal informeres i forbindelse med mindre kvalitetsoverskridelser, og at kommunalbestyrelsen, i tilfælde af at vandet er sundhedsfarligt, skal sikre, at forbrugerne underrettes. De nødvendige hjemler til at påbyde vandforsyningerne at drage omsorg for, at den nødvendige information gives til forbrugerne fastsættes i forslaget, ligesom det fastsættes, at forbrugeren skal oplyses om, hvilke foranstaltninger forbrugeren selv bør træffe.

Herudover indeholder lovforslaget en række justeringer, blandt andet en udtrykkelig hjemmel til at kommunalbestyrelserne kan overføre deres kompetence efter loven til kommunale fællesskaber, f.eks. fælleskommunale miljøcentre eller lignende.

3. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

De ændringer, der følger af selve lovforslaget, medfører ikke nye eller forøgede arbejdsopgaver for stat, amtskommune eller kommune med øgede udgifter til følge. Reglerne om, at kommunalbestyrelserne i tilsynsarbejdet skal sikre at vandforsyningerne informerer forbrugerne i tilfælde af forringet vandkvalitet, er allerede indeholdt i kommunernes almindelige tilsynsopgave. I tilfælde af, at vandet er sundhedsfarligt, eller at der er en nærliggende fare for, at vandet kan blive sundhedsfarligt, er der allerede i dag et krav om, at kommunalbestyrelsen udarbejder beredskabsplaner.

Kommunalbestyrelsernes pligt til at påse, at vandforsyningerne stiller de nødvendige ajourførte oplysninger til rådighed for forbrugerne, skønnes ligeledes at indgå i det almindelige tilsynsarbejde uden en øget arbejdsbyrde til følge.

Reglerne om, at amtsrådene indberetter oplysninger til Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse (GEUS) på et ensartet grundlag, skønnes at medføre en administrativ lettelse, idet der vil blive stillet de nødvendige edb-programmer til rådighed for denne allerede eksisterende pligt.

De øgede arbejdsopgaver, der følger af ændrede og nye grænseværdier for en række kemiske og mikrobiologiske parametre samt ændrede regler om kontrol og tilsyn, vil blive forhandlet med de kommunale parter i forbindelse med ændringen af bekendtgørelsen om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

4. Lovforslagets økonomiske konsekvenser for borgerne

De opgaver, der følger af, at vandforsyningerne i fremtiden skal stille de nødvendige og ajourførte oplysninger til rådighed for forbrugerne vil betyde en øget arbejdsbyrde for vandforsyningerne. Udgifterne hertil bedømmes dog til at være af meget beskeden størrelse. Udgifterne hertil vil kunne pålægges vandprisen, og derved forbrugeren og skønnes – alt efter vandforsyningens størrelse – ikke at medføre en mærkbar prisstigning for forbrugeren. Ved udarbejdelsen af den samlede ændring af bekendtgørelse nr. 515 af 29. august 1988, hvor der skal gennemføres en lang række tekniske justeringer samt foretages den administrative udmøntning af opgaver som følge af nærværende forslag, vil udkastet til ny bekendtgørelse blive forelagt for Erhvervsministeriets Fokuspanel.

5. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget skønnes i lighed med pkt. 4 ikke at medføre nogen mærkbar prisstigning i vandprisen. Forslaget medfører ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet. For vandforsyninger – offentlige som private – vil lovforslaget medføre en mindre administrativ byrde. Private vandforsyninger opfattes ikke i denne sammenhæng som en erhvervsvirksomhed og udgiften for den øgede arbejdsbyrde kan både for den offentlige og den private vandforsyning pålægges vandprisen, jf. ovenfor.

6. Lovforslagets miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har i sig selv ingen miljø- eller sundhedsmæssige konsekvenser, da lovforslaget fastsætter de manglende hjemler til at gennemføre direktivet. Udmøntningen af lovforslaget har ingen direkte miljø- eller sundhedsmæssige konsekvenser. Til gengæld vil en øget information til forbrugerne om drikkevandets kvalitet og arbejdet med at opretholde denne skabe en større forståelse for, at en god miljøbeskyttelse skaber en god drikkevandskvalitet.

7. Hørte myndigheder og organisationer

Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Amtsrådsforeningen i Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Comcon, Danmarks Miljøundersøgelser, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse, Danmarks Private Vandværker, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Erhvervsjordbrug, Dansk Familielandbrug, Dansk Industri, Dansk Planteværn, Danske Vandværkers Forening, De danske Landboforeninger, Direkto-

ratet for FødevarerErhverv, Dong, Embedslægefor-
 eningen, Erhvervsfremmestyrelsen, Erhvervsministe-
 riet, Eurolab Danmark, Forbrugerrådet, Forbrugersty-
 relsen, Foreningen af Brøndborere i Danmark, For-
 eningen af Rådgivende Ingeniører, Forsvarsministeri-
 et, Frederiksberg Kommune, Fødevarerdirektoratet,
 Greenpeace, Indenrigsministeriet, Ingeniørforeningen
 i Danmark, Justitsministeriet, Kommunernes Lands-
 forening, Konkurrencerådet, Københavns Kommune,

Københavns Vand, Landbrugsrådet, Landsforeningen
 Økologisk Jordbrug, Miljøklagenævnet, Miljøteknisk
 Brancheforening/Entreprenørforeningen, Ministeriet
 for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Naturklagenæv-
 net, Noah, Skatteministeriet, Skov- og Naturstyrelsen,
 Sundhedsministeriet, Sundhedsstyrelsen, Vandfon-
 den v/viceborgmester Elin Møller og Økovandspejlet.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive Konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative Konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfanget)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskom- muner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amts- kommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Formålet med lovforslaget er først og fremmest at sikre den nødveni- gde lovhjemmel til administrativt at kunne gennemføre Rådets direktiv 98/83/EF om kvaliteten af drikkevand. Lovforslaget indeholder dog også bestemmelser, der i sig selv gennemfører enkelte af direktivets be- stemmelser.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 2

Fra vandforsyningslovens vedtagelse i 1978 har der været fastsat bestemmelser om drikkevandets kvalitet, bl.a. at der skal ske en planmæssig udbygning og drift af en tilstrækkelig og kvalitetsmæssig tilfredsstillende vandforsyning. Herunder har der været fastsat regler til sikring af forbrugernes sundhed.

Af betragtningerne til det nye drikkevandsdirektiv fremgår det bl.a., at grænseværdierne - de mikrobiologiske og kemiske parametre - er fastsat ud fra de foreliggende videnskabelige data, og at der tillige er lagt vægt på forsigtighedsprincippet. Det fremhæves, at værdierne er valgt for at sikre, at drikkevand kan forbruges uden risiko hele livet igennem, og at direktivet skal repræsentere et højt sundhedsmæssigt beskyttel-

sesniveau. For at præcisere direktivets udgangspunkt fremhæves det sundhedsmæssige aspekt nu også i lovens formålsbestemmelse.

Til nr. 3

Det nye drikkevandsdirektiv fastsætter som noget nyt en forpligtelse for myndighederne til at sikre, at forbrugerne har adgang til tilstrækkelige, ajourførte oplysninger om kvaliteten af deres drikkevand. Hjemlen er tænkt udmøntet på en sådan måde, at alle almen vandforsyninger skal sørge for at informere og stille information om det leverede drikkevand til rådighed for sine forbrugere. Det gælder således både private og offentlige vandforsyninger. Det bemærkes, at der vil blive fastsat en pligt for vandforsyningerne til at egen drift at informere forbrugerne.

De oplysninger, der tænkes stillet til rådighed for forbrugerne, er f.eks. oplysninger om vandets vej fra boring til vandhane, hvilke analyser der foretages og

resultaterne heraf samt vandforsyningens reaktion på eventuelle fund. Ministeren vil herunder fastsætte regler om, hvorledes oplysningerne skal offentliggøres, og hvor tit dette skal ske.

Til nr. 4

Allerede i dag indberettes oplysninger om medlemsstaternes drikkevandskvalitet til Europa-Kommissionen. Dette fremgår af Rådets Direktiv 91/692/EØF om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelse af en række miljødirektiver (EF-Tidende L 377 af 31. december 1991). Indberetningspligten fremgår nu også af det nye drikkevandsdirektiv. I det nye drikkevandsdirektiv er fastsat en særskilt regel, hvorefter medlemsstaterne hvert tredje år skal udarbejde en rapport om drikkevandets kvalitet med henblik på at informere forbrugerne. Disse rapporter skal herudover fremsendes til kommissionen. De første rapporter skal dække årene 2002, 2003 og 2004. For at sikre opfyldelsen af denne rapporteringspligt foreslås det, at ministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, hvem der skal indberette, herunder form og frister for indberetningen. I dag indberetter amtsrådet en række oplysninger til Miljøstyrelsen. Det er de oplysninger, amtsrådet modtager fra kommunalbestyrelserne og laboratorier om indvindingsmængde fra vandforsyningsanlæg og kvaliteten af vand fra vandforsyningsanlægget. Der er ikke tilsigtet nogen ændring heri. Som noget nyt foreslås det imidlertid, at ministeren kan fastsætte frister for indberetningen, samt bestemme at indberetningen skal ske elektronisk.

Til nr. 5

Ophævelsen er en konsekvens af, at der i 1997 inden for miljølovgivningen blev fastsat fællesregler for kvalitetskrav til miljømålinger ved bekendtgørelse om kvalitetskrav til miljømålinger udført af akkrediterede laboratorier, certificerede personer m.v. (Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 637 af 30. juni 1997).

Til nr. 6

Kommunalbestyrelserne har tilsynet med, at lovens bestemmelser overholdes. I forbindelse med tilsynet med overholdelse af kvalitetskravene har kommunalbestyrelsen efter loven en række muligheder for at gribe ind ved konstaterede overskridelser. Det nye drikkevandsdirektiv indeholder mere præcise krav til myndighedernes reaktion i tilfælde af problemer med drikkevandets kvalitet. Ændringerne i § 62 afspejler dette.

Bestemmelsen er opbygget således, at stk. 1 indeholder regler om kommunalbestyrelsens adgang til at give påbud. I stk. 2-4 præciseres de tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har pligt til at træffe afgørelser om foranstaltninger, således at stk. 2 indeholder pligt ved overskridelse af kvalitetskravene i vandforsyningsanlæg og stk. 3-4 indeholder pligt i tilfælde af sundhedsfare eller ved risiko herfor. Stk. 5 omhandler pligt til at inddrage embedslægeinstitutionen, stk. 6-8 omhandler informations- og underrettningsforpligtelser og endelig indeholder stk. 9 en kompetenceregulering.

I bestemmelsen anvendes begreberne vandforsyningsanlæg og vandforsyningssystemer til at afgrænse bestemmelseernes anvendelsesområde. Ved vandforsyningsanlæg forstås indvindingsanlæg med tilhørende hoved-, forsynings- og stikledninger samt tilhørende pumper. Ved vandforsyningssystem forstås vandforsyningsanlæg med tillæg af jordledninger på privat grund og vandinstallationer.

Det foreslåede stk. 1 indeholder en beskrivelse af, hvilke påbud kommunalbestyrelsen kan udstede for at forbedre drikkevandets kvalitet. Såfremt kommunalbestyrelsen skønner det nødvendigt, kan den udstede et påbud om at gennemføre forbedrende foranstaltninger. Påbud kan således gives til vandforsyningen, herunder ejere af brønde og borer samt ejere af vandinstallationer og forbrugere af vandet. Forslagets nye påbudsbestemmelse er således en videreførelse af den nugældende regel og tilsigter ikke nogen ændring på området for så vidt angår kommunalbestyrelsens mulighed for at gribe ind ved påbud i tilfælde af konstaterede overskridelser af kvalitetskravene eller ved sundhedsfare eller risiko herfor. Man vil således også fortsat kunne påbyde sikkerhedsforanstaltninger hos forbrugerne.

Det foreslåede stk. 2 præciserer, at myndighederne i de tilfælde, der er omfattet af det nye drikkevandsdirektiv, ved deres tilsyn både har pligt til at søge årsagen til overskridelser af kvalitetskrav og til at iværksætte de nødvendige foranstaltninger for at genoprette drikkevandskvaliteten. Kvaliteten kan eksempelvis genoprettes ved at der etableres en ny boring, etableres avanceret vandbehandling, etableres tilslutning til andet vandværk eller andre tiltag, der kan afhjælpe situationen. I tilfælde, hvor kvaliteten ikke umiddelbart kan forbedres, må der træffes midlertidige foranstaltninger til levering af vand, der opfylder kravene, medmindre der kan meddeles dispensation til overskridelse af kvalitetskravene, indtil de mere langsigtede foranstaltninger får virkning. I bekendtgørelsen, hvor kvalitetskravene bliver fastsat, vil der i overensstemmelse med direktivets bestemmelser herom blive fast-

sat nærmere regler om, i hvilke tilfælde der kan meddeles dispensation.

Bestemmelsen i stk. 2 omfatter for det første almene vandforsyningsanlæg; dvs. anlæg der forsyner eller har til formål at forsyne mindst 10 ejendomme, jf. lovens § 3, stk. 3. Endvidere omfattes ikke-almene anlæg, som leverer mere end 3000 m³ vand årligt. Endelig omfattes alle vandforsyningsystemer, hvor vandet leveres som led i en offentlig eller kommerciel aktivitet. Som ikke udtømmende eksempler på offentlige eller kommercielle aktiviteter kan nævnes institutioner, restauranter, hospitaler, hoteller, forlystelsesetablissementer m.v. Bestemmelsen omfatter således ikke overskridelser, der skyldes forbrugernes egne ledninger eller installationer, medmindre vandet leveres som led i en offentlig eller kommerciel aktivitet. Endvidere er ikke-almene anlæg kun omfattet, hvis de leverer vand som led i offentlig eller kommerciel aktivitet, eller hvis de (undtagelsesvist) leverer mere end 3000 m³ vand årligt.

Det foreslåede stk. 3 præciserer, at kommunalbestyrelsen også har pligt til at give påbud til de anlæg m.v., som er omfattet af stk. 2, i tilfælde, hvor kvalitetskravene er opfyldt, men hvor drikkevandet alligevel vurderes at være sundhedsfarligt, eller der er nærliggende fare for, at det kan blive det. Dette kan være tilfældet, hvis vandet indeholder (eller der er nærliggende fare for, at det kommer til at indeholde) sundhedsfarlige mængder af et stof, mikroorganismer eller andet, som der ikke er fastsat en grænseværdi for. Embedslægeinstitutionen skal efter stk. 5 medvirke i bedømmelsen af, om der er sundhedsfare.

Det foreslåede stk. 4 omfatter de anlæg m.v., som ikke omfattes af stk. 2 og 3. For disse videreføres den gældende § 62, stk. 2, hvorefter kommunalbestyrelsen, hvis vandet er sundhedsfarligt, har pligt til efter en konkret vurdering at beslutte, om der er behov for at træffe foranstaltninger.

Der er med lovforslaget ikke tilsigtet nogen ændring af kommunernes tilsyn og kontrol med de private brønde og borer.

Efter det foreslåede stk. 5 har kommunalbestyrelsen pligt til at drøfte spørgsmålet om vandet er sundhedsfarligt med embedslægeinstitutionen. Dette svarer til den gældende § 19, stk. 3, i bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg.

Med det nye drikkevandsdirektiv er der som noget nyt fastsat krav om, at forbrugerne informeres om de udbedrende foranstaltninger, der gennemføres for at imødegå overskridelser af kvalitetskravene, medmindre disse skønnes ubetydelige. Reglen i forslagens stk. 6 er en præcisering heraf.

Ligeledes som noget nyt præciserer det nye drikkevandsdirektiv, at der i tilfælde af at vandet er sundhedsfarligt eller potentielt sundhedsfarligt, straks skal ske underretning af forbrugerne med den fornødne vejledning om, hvad forbrugeren bør foretage sig. Som reglerne er udformet i dag gælder allerede en pligt for kommunalbestyrelsen til at lade udarbejde beredskabsplaner i tilfælde af uheld m.v., der medfører en fare eller potentiel fare for drikkevandets sundhedsmæssige kvalitet. Reglen i forslagens stk. 7 er et supplement til disse planer. Når der i den foreslåede bestemmelse i stk. 7 – i overensstemmelse med direktivet – anvendes begrebet "underrettes", skyldes dette, at kommunalbestyrelsen ved valget af informationsmåde skal sikre, at samtlige forbrugere faktisk bliver opmærksom på forholdet. Eksempelvis vil annoncering i det lokale dagblad således normalt ikke i sig selv være tilstrækkeligt.

Kommunalbestyrelsens pligt til at sikre den nødvendige information af forbrugerne efter forslagens stk. 6 og 7 omfatter alle tilsluttede forbrugere, herunder industrier m.v. Navnlig levnedsmiddelindustrier og lignende industrier har en særlig interesse i oplysninger om variationer i vandkvaliteten.

Reglen i forslagens stk. 8, om at de lokale fødevareregioner underrettes om overskridelser af vandkvaliteten, er til dels en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i den nugældende bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg. I forbindelse med adskillelsen af miljø- og levnedsmiddelkontrollerne er der imidlertid et behov for at få præciseret, at der fra de kommunale tilsynsmyndigheder må ske en information til de lokale fødevareregioner i tilfælde af, at kvalitetskravene til det vand, der forbruges i fødevarerksomheder og de primærproducenter med hvilke, der føres tilsyn efter loven, ikke lever op til de fastsatte kvalitetskrav. Reglen indsættes nu sammen med de øvrige informationsregler i selve vandforsyningsloven.

Reglen i forslagens stk. 9 er en videreførsel af reglen i den nugældende lovs § 62, stk. 3, dog således at hvis amtsrådet vælger at overtage adgangen til at give påbud i en sag, så overtager amtsrådet også alle kommunalbestyrelsens forpligtelser efter § 62.

Til nr. 7

Den, der forestår udførelse af en boring, har efter gældende bestemmelse i § 69, stk. 1, en pligt til at indberette nærmere bestemte oplysninger inden for en frist på 3 måneder. Med bestemmelsen foreslås miljø- og energiministeren bemyndiget til at kunne fastsætte regler om indberetningens form.

F. t. l. vedr. vandforsyning m.v.

Herved åbnes der mulighed for at stille krav om at indberetninger om borerer sker elektronisk. Mange danske brøndborere bruger allerede edb-systemer til at registrere og lagre oplysninger om borerer, og indberetningen af borerer giver en betydelig administrativ letelse hos Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse, og derfor ønskes alle borerer indberettet elektronisk. Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse stiller gratis programmel til rådighed for brøndborerne til brug for indberetningen, og indberetningen indgår i uddannelsen af brøndborere.

Til nr. 8

Der foreslås en forenkling, så resultater af grundvandsundersøgelser fremover ikke længere skal sendes til Miljøstyrelsen. Miljøstyrelsen har mulighed for at indhente oplysningerne fra Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse i tilfælde, hvor der er behov for det.

Til nr. 9

Forpligtelsen til at indsende resultater af erhvervs-mæssigt udførte grundvandsundersøgelser foreslås udvidet til også at omfatte data, som er opsamlet elektronisk. I dag fremgår mange af de indsamlede data af de bilag, som følger den rapport, som den, der udfører grundvandsundersøgelsen, er forpligtet til at indsende til amtsrådet, Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse og Miljøstyrelsen. De seneste år er der i stigende grad udviklet målemetoder med elektronisk opsamling af meget store datamængder, som på grund af mængden ikke rapporteres i rapporternes bilag. Indberetning af disse data på elektronisk form vil sikre muligheden for at bruge den indsamlede viden i andre sammenhænge.

Til nr. 10

Lovforslaget indeholder en udtrykkelig hjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan overføre kompetencen efter loven til et fælleskommunalt miljøcenter eller lignende. Til forskel fra miljøbeskyttelsesloven indeholder vandforsyningsloven ikke i den sådan hjemmel. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der - foruden udøvelse af faktisk forvaltningsvirksom-

hed - fremover også kan overføres egentlig myndighedskompetence. Kompetenceoverførslen skal ske i overensstemmelse med reglerne i § 60 i lov om kommunernes styrelse, hvorefter aftaler om samarbejder mellem kommuner, som vil medføre indskrænkninger i de enkelte deltagende kommunalbestyrelseres beføjelser efter den kommunale styrelseslov, kræver tilsynsmyndighedens godkendelse. Den foreslåede bestemmelse finder anvendelse på såvel allerede godkendte eksisterende kommunale fællesskaber som på kommunale fællesskaber, der oprettes og godkendes fremover.

Til nr. 11

Lov af 30. november 1857 om beskyttelse af de til Københavns vandvæsen henhørende værker, anlæg og beholdere m.v. og lov af 30. november 1857 angående staden Københavns og dens grunds forsyning med vand fra de nye vandværker blev ophævet ved lov nr. 169 af 18. april 1969 om vandforsyning, idet dog bestemmelserne omfattet af den nugældende vandforsyningslov § 88 bevarede deres gyldighed. Da bestemmelsen i § 88 er en overgangsregel foreslås denne nu ophævet.

Til § 2

Det nye drikkevandsdirektiv fastsætter, at medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft senest 2 år efter direktivets ikrafttræden. Det vil sige senest den 25. december 2000. Samtidig fastsætter direktivet, at medlemsstaterne senest fem år efter direktivets ikrafttræden skal have truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at kvaliteten af drikkevandet er i overensstemmelse med direktivet. Det foreslås derfor, at forslaget regler træder i kraft den 25. december 2000. Den reviderede bekendtgørelse om vandkvalitet og tilsyn med vandforsyningsanlæg vil ligeledes skulle træde i kraft den 25. december 2000, men med en treårig gennemførelsesperiode, således at de nødvendige kontrol- og tilsynsprogrammer er gennemført senest den 25. december 2003.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om vandforsyning m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 130 af 26. februar 1999, som ændret ved § 10 i lov nr. 355 af 2. juni 1999 og lov nr. 374 af 2. juni 1999, foretages følgende ændringer:

§ 1. Loven har til formål at sikre

- 1) at udnyttelsen og den dertil knyttede beskyttelse af vandforekomster sker efter en samlet planlægning og efter en samlet vurdering af de hensyn, der er nævnt i § 2,
- 2) en samordning af den eksisterende vandforsyning med henblik på en hensigtsmæssig anvendelse af vandforekomsterne,
- 3) en planmæssig udbygning og drift af en tilstrækkelig og kvalitetsmæssigt tilfredsstillende vandforsyning.

1. I § 1, stk. 1, nr. 3, ændres ».« til: », og«.

2. I § 1, stk. 1, indsættes som nr. 4:

»4) kvalitetskrav til drikkevand til beskyttelse af menneskers sundhed.«.

§ 55. For ethvert alment vandforsyningsanlæg skal der udfærdiges et regulativ, som skal indeholde nærmere regler om retten til forsyning fra forsyningsledningerne, herunder om forbruget skal måles ved vandmålere, og om grundejernes forpligtigelser med hensyn til vandindlæg. Regulativet kan endvidere indeholde andre bestemmelser af almindelig betydning for vandforsyningen.

Stk. 2. For kommunale vandforsyningsanlæg udfærdiges regulativet af kommunalbestyrelsen. Regulativet skal stadfæstes af miljø- og energiministeren.

Stk. 3. For almene vandforsyningsanlæg, der forestås af staten, udfærdiges regulativet af vedkommende minister.

Stk. 4. For andre almene vandforsyningsanlæg skal regulativet udfærdiges af kommunalbestyrelsen efter forudgående forhandling med anlæggets ejer. Regulativet for anlæg, der ejes af et andelsselskab eller interessentskab, kan indeholde bestemmelser om forbrugernes medlemskab.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren kan udarbejde normalregulativer.

Stk. 6. Miljø- og energiministeren fastsætter nærmere regler om indførelse af vandmålere og betaling efter faktisk vandforbrug.

Stk. 7. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om, at betaling for vand efter målt forbrug skal ske direkte mellem forbruger og vandforsyning, uanset om forbrugeren er lejer, andelshaver eller ejer, hvor det er teknisk gennemførligt. Ministeren kan i den forbindelse fastsætte regler om depositum og om virkningerne af manglende betaling samt om hæftelse for bidrag, jf. § 53, stk. 1.

3. I § 55 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Miljø- og energiministeren fastsætter regler om, at et vandforsyningsanlæg skal offentliggøre information om det leverede vands kvalitet. Ministeren fastsætter regler om, hvilke oplysninger der som minimum skal offentliggøres samt formen og hyppigheden herfor.«.

§ 60. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med kvaliteten af vandet i vandforsyningssystemer, herunder de i § 59 a nævnte overvågningsboringer.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om tilsynet, herunder om regelmæssige laboratorieundersøgelser.

Stk. 3. Udgifterne ved den regelmæssige kontrol af vandet i et vandforsyningssystem afholdes af ejeren af vandforsyningsanlægget. I tilfælde, hvor det må antages, at en virksomhed, der ligger inden for vandforsyningsanlæggets opland, medfører en særlig fare for forurening af vandet, kan kommunalbestyrelsen dog pålægge virksomheden at afholde udgifterne ved et udvidet tilsyn.

§ 61. I de planer for områdets dækning med laboratorieenheder, som amtsrådet udarbejder i henhold til lov om levnedsmidler m.m., optages på grundlag af forslag fra kommunalbestyrelserne bestemmelser om, i hvilket omfang disse laboratorieenheder skal varetage laboratorieopgaver vedrørende vandforsyningen til brug for kommunalbestyrelsernes og amtsrådenes administration af opgaver efter denne lov.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan meddele private laboratorier autorisation til varetagelse af nærmere angivne laboratorieopgaver i henhold til denne lov. Laboratorier, der er autoriserede, skal benytte de takster, metoder og arbejdsforskrifter, der er fastsat af ministeren. Ministeren kan fastsætte regler for autorisationsordningen.

4. I § 60, stk. 2, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at der skal ske indberetning af nærmere fastsatte oplysninger. Ministeren kan fastsætte regler om, hvem der skal indberette, herunder form og frister for indberetningen.«.

5. § 61 ophæves.

§ 62. Opfylder vandet i et vandforsyningssystem ikke de kvalitetskrav, som er fastsat, kan kommunalbestyrelsen give påbud om, at anlæggets drift skal ophøre midlertidigt eller for bestandigt, eller om andre forholdsregler, herunder at forbrugere skal træffe sikkerhedsforanstaltninger. Tilsvarende gælder, hvis der efter kommunalbestyrelsens skøn er nærliggende fare for, at vandet i et vandforsyningsanlæg kan blive sundhedsfarligt.

Stk. 2. Er vandet sundhedsfarligt, skal kommunalbestyrelsen beslutte, om der bør træffes foranstaltninger efter stk. 1.

Stk. 3. I forbindelse med behandlingen af sager, der i øvrigt skal afgøres af amtsrådet, kan amtsrådet overtage kommunalbestyrelsens adgang til at give påbud efter stk. 1 og 2.

6. § 62 affattes således:

»**§ 62.** Opfylder vandet i et vandforsyningssystem ikke de kvalitetskrav, der er fastsat i loven eller regler udstedt i medfør af loven, kan kommunalbestyrelsen give påbud om, at anlægget skal ophøre midlertidigt eller for bestandigt, eller om andre foranstaltninger, herunder at forbrugere skal træffe sikkerhedsforanstaltninger. Tilsvarende gælder, hvis vandet bedømmes at være sundhedsfarligt, eller hvis der efter kommunalbestyrelsens skøn er nærliggende fare for, at vandet i et vandforsyningssystem kan blive sundhedsfarligt. Endvidere kan kommunalbestyrelsen påbyde, at der skal gives information eller underretning til forbrugere, jf. stk. 6 og 7, herunder om måden herfor.

Stk. 2. Opfylder vandet i et alment vandforsyningsanlæg ikke de kvalitetskrav, der er fastsat i loven eller regler udstedt i medfør af loven, drager kommunalbestyrelsen omsorg for, at årsagen hertil påvises, og sørger for, at der hurtigst muligt træffes udbedrende foranstaltninger til genoprettelse af drikkevandets kvalitet, herunder ved at give påbud efter stk. 1. Det samme gælder ikke-almene vandforsyningsanlæg, som leverer mere end 3000 m³ vand årligt, samt vandforsyningssystemer, hvor vandet leveres som led i en offentlig eller kommerciel aktivitet.

Stk. 3. Bedømmes vandet i et vandforsyningsanlæg eller vandforsyningssystem, som er omfattet af stk. 2, at være sundhedsfarligt, eller er der efter kommunalbestyrelsens skøn nærliggende fare for, at vandet kan blive sundhedsfarligt, skal kommunalbestyrelsen uden unødigt ophold give påbud om, hvilke foranstaltninger efter stk. 1, der skal træffes til imødegåelse heraf.

Stk. 4. Bedømmes vandet i et vandforsyningsanlæg eller vandforsyningssystem, som ikke er omfattet af stk. 2, at være sundhedsfarligt, skal kommunalbestyrelsen beslutte, om der bør træffes foranstaltninger efter stk. 1.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsens afgørelse af, om vandet er sundhedsfarligt, skal ske efter drøftelse med embedslægeinstitutionen.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen sikrer, at vandforsyningssystemets forbrugere informeres om forhold omfattet af stk. 2, herunder oplyses om eventuelle foranstaltninger, den enkelte forbruger bør træffe, medmindre kommunalbestyrelsen finder, at overskridelsen af kvalitetskravene er ubetydelig.

§ 69. Den, der forestår udførelsen af en boring efter vand, skal inden 3 måneder efter udførelsen af boringen til Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse indsende meddelelse om boringens beliggenhed og dens indretning i hovedtræk, de forefundne jordlag, vandstanden, kopi af fysisk/ kemiske og mikrobiologiske undersøgelsesresultater og resultatet af afholdte prøvepumpninger samt prøver af de gennemborede jordlag.

Stk. 2. Miljøministeren kan give regler for udførelse af boringer, herunder hvorledes undersøgelser og prøveudtagning efter stk. 1 skal foretages.

Stk. 3. Den, der erhvervsmæssigt udfører en grundvandsundersøgelse og udarbejder en redegørelse om undersøgelsen, skal inden 3 måneder efter afgivelsen af redegørelsen indsende et eksemplar med tilhørende bilag til det pågældende amtsråd, Danmarks Geologiske Undersøgelse og Miljøstyrelsen.

Stk. 7. Kommunalbestyrelsen sikrer, at vandforsyningssystemets forbrugere straks underrettes om forhold omfattet af stk. 3 eller 4, herunder oplyses om foranstaltninger den enkelte forbruger bør træffe.

Stk. 8. Hvis vandet i et vandforsyningssystem, der forsyner fødevareromsigheder og de primærproducenter med hvilke, der føres tilsyn efter loven, ikke opfylder de fastsatte kvalitetskrav, skal kommunalbestyrelsen underrette den pågældende statslige fødevareregion om de foranstaltninger, der er iværksat i medfør af denne paragraf.

Stk. 9. I forbindelse med behandlingen af sager, der i øvrigt skal afgøres af amtsrådet, kan amtsrådet overtage kommunalbestyrelsens adgang til at give påbud efter stk. 1, samt forpligtelserne efter stk. 2-8.«.

7. I § 69, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

»Ministeren kan endvidere fastsætte regler om, at oplysninger som nævnt i stk. 1, skal indberettes i en nærmere bestemt form.«.

8. I § 69, stk. 3, ændres »amtsråd, Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse og Miljøstyrelsen.« til: »amtsråd og Danmarks og Grønlands Geologiske Undersøgelse.«.

9. I § 69 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at der skal ske indberetning af data, som ved grundvandsundersøgelser, jf. stk. 3, er opsamlet på elektronisk form, herunder regler om form og frister for indberetningen.«.

10. Efter § 71 indsættes i kapitel 11:

»§ 71 a. Kommunalbestyrelsen kan overføre den kompetence, der er tillagt kommunalbestyrelsen efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, til et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse.«.

§ 88. Bestemmelserne i § 10, 1. pkt., i lov af 30. november 1857 angående staden Københavns og dens grunds forsyning med vand fra de nye vandværker, §§ 2-4 i lov af 30. november 1857 om beskyttelse af de til Københavns vandvæsen henhørende værker, anlæg og beholdere m.v. og §§ 1-3 i lov nr. 60 af 24. april 1896 om beskyttelse af vandforsyningsanlæg er fortsat gældende for de ledninger, værker m.v., som bestod den 1. april 1970, og som da var omfattet af disse love.

11. § 88 ophæves.

Til lovforslag nr. L 8. Skriftlig fremsættelse (5. oktober 2000)

Miljø- og Energiministeren (Svend Auken) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov ændring af lov om vandforsyning m.v. (Gennemførelse af drikkevandsdirektivet m.v.).

(Lovforslag nr. L 8).

Formålet med lovforslaget er først og fremmest at sikre den nødvendige lovhjemmel til administrativt at kunne gennemføre Rådets direktiv 98/83/EF om kvaliteten af drikkevand. Direktivet blev vedtaget i november 1998, og skal gennemføres i national ret senest den 25. december 2000.

Forslaget tilvejebringer lovhjemmel for ministeren til at kunne udarbejde regler på de områder, hvor vandforsyningsloven ikke allerede indeholder hjemlerne. Det drejer sig bl.a. om bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om, at vandværkerne informerer forbrugeren om vandets kvalitet. Forslaget indeholder desuden be-

myndigelser til at kunne fastsætte regler om myndighedernes indberetning af oplysninger herunder form og tidsfrister bl.a. til brug for Miljøstyrelsens indberetning til EU. Endelig foreslås en præcisering af lovens påbudsbestemmelse, herunder at kommunen – ved udhed m.v. – skal drage omsorg for, at forbrugerne modtager information om vandets kvalitet og forholdsregler, som forbrugeren bør iagttage.

Desuden indeholder lovforslaget regler, der ikke kan henføres til drikkevandsdirektivet. Det drejer sig om en ændring af reglerne om, at kommunalbestyrelserne kan overføre deres kompetence efter loven til kommunale fællesskaber, f.eks. fælleskommunale miljøcentre eller lignende. Herved bringes vandforsyningsloven på linie med reglerne i miljøbeskyttelsesloven.

Idet der i øvrigt henvises til lovforslaget med bemærkninger anbefaler jeg det til Folketingets velvillige behandling.